

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/1712

z dnia 7 czerwca 2016 r.

uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zestaw informacji dotyczących umów finansowych, które to informacje należy uwzględnić w szczegółowym rejestrze, oraz okoliczności, w jakich należy nakładać ten wymóg

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jej art. 71 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby zapewnić właściwym organom i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji możliwość uzyskania łatwego dostępu do danych dotyczących umów finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 100 dyrektywy 2014/59/UE, w przypadku gdy w stosownym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano podjęcie w stosunku do instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy te powinny nakładać na instytucje lub podmioty wymóg gromadzenia na bieżąco minimalnego zestawu informacji dotyczących tych umów. Nie powinno to jednak ograniczać możliwości wprowadzenia przez właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymogu gromadzenia dodatkowych informacji w szczegółowym rejestrze umów finansowych i nakładania tych wymogów na inne instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, gdy jest to konieczne, by zapewnić kompleksowe i skuteczne planowanie.
- (2) Należy jednoznacznie określić minimalny zestaw informacji, które dane instytucje lub podmioty powinny gromadzić w szczegółowym rejestrze umów finansowych. Powyższe powinno pozostawać bez uszczerbku dla swobody właściwych organów i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w decydowaniu o wykorzystaniu minimalnego wykazu informacji jako wzoru lub o ustanowieniu formatu, według którego wymagane informacje należy przekazywać w terminie określonym w wezwaniu.
- (3) W celu uniknięcia wątpliwości nałożony na dane instytucje lub podmioty wymóg prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych nie powinien wpływać na przysługujące właściwym organom i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prawo żądania od repozytoriów transakcji wymaganych informacji zgodnie z art. 81 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁽²⁾ i art. 71 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- (4) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (5) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zasięgnął opinii Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wymóg prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych

1. Instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zobowiązuje do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych, w przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano podjęcie wobec danej instytucji lub danego podmiotu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wypadku spełnienia warunków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą – gdy jest to konieczne, by zapewnić kompleksowe i skuteczne planowanie – nałożyć wymogi, o których mowa w ust. 1, na instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, a które nie są objęte zakresem przepisu ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 2

Minimalny zestaw informacji dotyczących umów finansowych, które to informacje należy gromadzić w szczegółowym rejestrze

1. Instytucja lub podmiot, które są zobowiązane do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych na podstawie art. 1, gromadzą na bieżąco minimalny zestaw informacji wymienionych w załączniku w odniesieniu do każdej umowy finansowej uwzględnionej w prowadzonym przez siebie rejestrze.
2. Na żądanie właściwego organu lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucja lub podmiot, o których mowa w ust. 1, udostępniają i przekazują żądane informacje dotyczące umów finansowych organowi, który wystosował żądanie, w terminie określonym w żądaniu.
3. Jeżeli dane pole przeznaczone na informacje określone w załączniku nie ma zastosowania w przypadku określonego rodzaju umowy finansowej, a instytucja lub podmiot, o których mowa w ust. 1, jest w stanie to wykazać właściwemu organowi lub organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, informacje, które powinny znaleźć się w danym polu, wyłącza się spod wymogu przewidzianego w art. 1.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Minimalny zestaw informacji dotyczących umów finansowych, które to informacje należy uwzględnić w szczegółowym rejestrze

	Pole	Opis informacji, które należy gromadzić w szczegółowym rejestrze umów finansowych
Sekcja 1 – Strony umowy finansowej		
1	Znacznik czasu zapisu	Data i godzina wprowadzenia danych.
2	Rodzaj identyfikatora kontrahenta dokonującego zgłoszenia	Rodzaj kodu użytego do identyfikacji kontrahenta dokonującego zgłoszenia.
3	Identyfikator kontrahenta dokonującego zgłoszenia	Niepowtarzalny kod (identyfikator podmiotu prawnego (LEI), o ile jest dostępny) identyfikujący kontrahenta dokonującego zgłoszenia.
4	Rodzaj identyfikatora drugiego kontrahenta	Rodzaj kodu użytego do identyfikacji drugiego kontrahenta.
5	Identyfikator drugiego kontrahenta	Niepowtarzalny kod (LEI, o ile jest dostępny) identyfikujący drugiego kontrahenta będącego stroną umowy finansowej. Pole to wypełnia się z perspektywy kontrahenta dokonującego zgłoszenia. W przypadku osoby fizycznej należy konsekwentnie stosować kod klienta.
6	Nazwa kontrahenta dokonującego zgłoszenia	Nazwa przedsiębiorstwa kontrahenta dokonującego zgłoszenia. To pole można pozostawić niewypełnione, jeżeli do identyfikacji kontrahenta dokonującego zgłoszenia użyto LEI.
7	Siedziba kontrahenta dokonującego zgłoszenia	Informacje dotyczące siedziby statutowej, obejmujące dokładny adres (w tym miejscowość i państwo) kontrahenta dokonującego zgłoszenia. To pole można pozostawić niewypełnione, jeżeli do identyfikacji kontrahenta dokonującego zgłoszenia użyto LEI.
8	Kraj drugiego kontrahenta	Kod kraju dla kraju, w którym znajduje się siedziba statutowa drugiego kontrahenta, lub jeśli drugi kontrahent jest osobą fizyczną – kraju zamieszkania.
9	Prawo właściwe	Wskazanie prawa właściwego dla umowy finansowej.
10	Umowne uznanie – uprawnienia do umorzenia i konwersji (tyko w odniesieniu do umów, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego i które podlegają wymogowi postanowienia umownego na podstawie art. 55 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2014/59/UE)	Postanowienie umowne wymagane na podstawie art. 55 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE. Jeżeli takie postanowienie umowne zawarto w umowie ramowej i ma ono zastosowanie do wszystkich transakcji regulowanych tą umową ramową, można je udokumentować na poziomie umowy ramowej.
11	Umowne uznanie – zawieszenie praw do wypowiedzenia umowy (tylko w przypadku umów, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego)	Postanowienie umowne, zgodnie z którym wierzyciel lub strona umowy, na mocy której powstało zobowiązanie, uznaje uprawnienie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy. Jeżeli takie postanowienie umowne zawarto w umowie ramowej i ma ono zastosowanie do wszystkich transakcji regulowanych tą umową ramową, można je udokumentować na poziomie umowy ramowej.

	Pole	Opis informacji, które należy gromadzić w szczegółowym rejestrze umów finansowych
12	Umowne uznanie – uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (tylko w przypadku umów, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego)	Ewentualne postanowienie umowne, zgodnie z którym wierzyciel lub strona umowy, na mocy której powstało zobowiązanie, uznaje uprawnienie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego do stosowania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji innych niż te, które wskazano w polach 10 i 11. Jeżeli takie postanowienie umowne zawarto w umowie ramowej i ma ono zastosowanie do wszystkich transakcji regulowanych tą umową ramową, można je udokumentować na poziomie umowy ramowej.
13	Główne linie biznesowe	Wskazanie ewentualnych głównych linii biznesowych, których dotyczy umowa finansowa.
14	Wartość umowy	Wycena umowy finansowej według wartości rynkowej lub wycena według modelu zastosowana w wykonaniu art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i zgłoszona w wykonaniu art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz rozporządzeń delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie. Dla rozliczonej transakcji należy zastosować wycenę CCP.
15	Waluta, w której wyrażono wartość	Waluta wykorzystana do wyceny umowy finansowej.
16	Znacznik czasu wyceny	Data i godzina ostatniej wyceny. W przypadku wyceny według wartości rynkowej należy podać datę i godzinę publikacji cen referencyjnych.
17	Rodzaj wyceny	Wskazanie, czy wycenę przeprowadzono według wartości rynkowej lub według modelu, czy też przekazał ją CCP.
18	Zabezpieczenie	Wskazanie, czy między kontrahentami zawarto umowę zabezpieczającą. Jeżeli umowa finansowa podlega wymogom w zakresie sprawozdawczości na podstawie art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz rozporządzeń delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie, informacje o zabezpieczeniu podaje się w zakresie określonym tymi wymogami.
19	Zabezpieczenie na poziomie portfela	Wskazanie, czy zabezpieczenia dokonano na poziomie portfela. Zabezpieczenie na poziomie portfela oznacza zabezpieczenie, które obliczono dla pozycji netto wynikającej ze zbioru umów, a nie dla poszczególnych transakcji.
20	Kod portfela, dla którego złożono zabezpieczenie	Jeżeli zabezpieczenie jest zgłaszane na poziomie portfela, portfel należy określić za pomocą niepowtarzalnego kodu ustalonego przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia.
21	Wniesiony początkowy depozyt zabezpieczający	Wartość początkowego depozytu zabezpieczającego wniesionego na rzecz drugiego kontrahenta przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia. Jeżeli początkowy depozyt zabezpieczający wniesiono na poziomie portfela, w polu tym należy podać łączną wartość początkowego depozytu zabezpieczającego wniesionego w odniesieniu do tego portfela.
22	Waluta wniesionego początkowego depozytu zabezpieczającego	Określenie waluty wniesionego początkowego depozytu zabezpieczającego.
23	Wniesiony zmienny depozyt zabezpieczający	Wartość zmiennego depozytu zabezpieczającego, w tym rozliczonych środków pieniężnych, wniesionego na rzecz drugiego kontrahenta przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia. Jeżeli zmienny depozyt zabezpieczający wniesiono na poziomie portfela, w polu tym należy podać łączną wartość zmiennego depozytu zabezpieczającego wniesionego w odniesieniu do tego portfela.

	Pole	Opis informacji, które należy gromadzić w szczegółowym rejestrze umów finansowych
24	Waluta wniesionego zmiennego depozytu zabezpieczającego	Określenie waluty wniesionego zmiennego depozytu zabezpieczającego.
25	Otrzymany początkowy depozyt zabezpieczający	Wartość początkowego depozytu zabezpieczającego otrzymanego przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia od drugiego kontrahenta. Jeżeli początkowy depozyt zabezpieczający otrzymano na poziomie portfela, w polu tym należy podać łączną wartość początkowego depozytu zabezpieczającego otrzymanego w odniesieniu do tego portfela.
26	Waluta otrzymanego początkowego depozytu zabezpieczającego	Określenie waluty otrzymanego początkowego depozytu zabezpieczającego.
27	Otrzymany zmienny depozyt zabezpieczający	Wartość zmiennego depozytu zabezpieczającego, w tym rozliczonych środków pieniężnych, otrzymanego przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia od drugiego kontrahenta. Jeżeli zmienny depozyt zabezpieczający otrzymano na poziomie portfela, w polu tym należy podać łączną wartość zmiennego depozytu zabezpieczającego otrzymanego w odniesieniu do tego portfela.
28	Waluta otrzymanego zmiennego depozytu zabezpieczającego	Określenie waluty otrzymanego zmiennego depozytu zabezpieczającego.
Sekcja 2a – Rodzaj umowy finansowej		
29	Rodzaj umowy finansowej	Klasyfikacja umowy finansowej zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 100 dyrektywy 2014/59/UE.
30	Identyfikator umowy finansowej	Niepowtarzalny identyfikator transakcji, w przypadku gdy umowa finansowa podlega wymogom w zakresie sprawozdawczości na podstawie art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz rozporządzeń delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie. Dla wszelkich innych umów finansowych – identyfikator nadany przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia.
Sekcja 2b – Szczegółowe informacje dotyczące transakcji		
31	Data wejścia w życie	Data wejścia w życie obowiązków wynikających z umowy finansowej.
32	Termin zapadalności	Pierwotna data wygaśnięcia zgłaszanej umowy finansowej. W polu tym nie odnotowuje się przedterminowego rozwiązania umowy.
33	Data rozwiązania	Data rozwiązania w przypadku przedterminowego rozwiązania zgłaszanej umowy finansowej. Jeżeli data ta pokrywa się z terminem zapadalności, pola tego nie wypełnia się.
34	Prawo do wypowiedzenia umowy	Wskazanie, czy podstawę prawa do wypowiedzenia umowy przysługującego drugiemu kontrahentowi na podstawie zgłaszanej umowy finansowej stanowi niewypłacalność czy też sytuacja finansowa instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Jeżeli takie postanowienie umowne zawarto w umowie ramowej i ma ono zastosowanie do wszystkich transakcji regulowanych tą umową ramową, można je udokumentować na poziomie umowy ramowej.
35	Rodzaj umowy ramowej	Odniesienie do nazwy odpowiedniej umowy ramowej, jeżeli została wykorzystana w przypadku zgłaszanej umowy finansowej (np. ISDA Master Agreement; Master Power Purchase and Sale Agreement; International ForEx Master Agreement; European Master Agreement lub wszelkie lokalne umowy ramowe).

	Pole	Opis informacji, które należy gromadzić w szczegółowym rejestrze umów finansowych
36	Wersja umowy ramowej	W stosownych przypadkach podanie roku wersji umowy ramowej wykorzystanej w przypadku zgłaszanej transakcji (np. 1992, 2002 itd.) .
37	Umowa o kompensowaniu sald	Jeżeli umowa finansowa stanowi element uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 98 dyrektywy 2014/59/UE – niepowtarzalny numer referencyjny uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald.
38	Rodzaj zobowiązania/roszczenia	Wskazanie, czy zobowiązania wynikające z umowy finansowej: <ul style="list-style-type: none"> — w całości wyłączono z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE; — częściowo wyłączono z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE; — nie wyłączono z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE.
Sekcja 2c – Rozliczenie		
39	Obowiązek rozliczenia	Wskazanie, czy zgłaszana umowa finansowa należy do kategorii instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które uznano za podlegające obowiązkowi rozliczenia, i obaj kontrahenci będący stronami umowy podlegają obowiązkowi rozliczenia na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012, z chwilą wykonania umowy finansowej.
40	Rozliczono	Wskazanie, czy dokonano rozliczenia.
41	Znacznik czasu rozliczenia	Data i godzina dokonania rozliczenia.
42	CCP	W przypadku rozliczonej umowy finansowej – niepowtarzalny kod CCP, który dokonał rozliczenia umowy finansowej.
43	Transakcja wewnątrzgrupowa	Wskazanie, czy umowę finansową zawarto jako transakcję wewnątrzgrupową w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.